
niedziela, 23.08.2026

21. Niedziela Zwykła - czyli słów kilka....

O chrześcijaństwie i naszej przynależności do świata wiary myślimy najczęściej kulturowo, przyzwyczajeni do tego, że urodziliśmy się w kraju o wierze dziedziczonej z pokolenia na pokolenie, a więc niewystawionej specjalnie na próbę i niewymagającej najczęściej dramatycznych decyzji. Owszem bywały i bywają jakieś odstępstwa, ale tu, na polskiej ziemi, przede wszystkim jesteśmy katolikami.

Cezarea Filipowa to miejsce wielu różnych kultów, miejsce świątyń pogańskich i różnych religii. Tu każdy czcił takiego boga czy człowieka, jakiego chciał. Pośród ich ruin i kultycznych jaskiń, u stóp masywu góry Hermon, Jezus pyta swoich uczniów o relację do siebie. Miejsce nie jest przypadkowe, jest religijnie nasycone, ale pogańskie, obce i wrogie wrażliwości przeciętnego Żyda. W pewnym sensie to miejsce graniczne, w którym zaczyna się świat pogański, świat zmieszany, a w nim każdy może wierzyć, w co tylko chce i co sam uznaje za wiarygodne. Z drugiej strony, ze skał góry Hermon wypływa woda, to właśnie pod Cezareą Filipową swoje źródła ma Jordan, rzeka dająca życie w pustynnym kraju.

Jezus jest poruszony odpowiedzią Szymona, który bezbłędnie rozpoznaje w Nim Mesjasza, a co ważniejsze, wyznaje to. Bo wiedzieć, poprawnie nazwać to jedno, ale wyznać to już coś osobistego. To potwierdzenie relacji. Ludzie o Tobie mówią różne rzeczy, chcąc zrozumieć Ciebie i Twoją misję, ale ja, Piotr, wyznaję: Jesteś Mesjaszem, moim Mesjaszem, na Ciebie czekałem, „Ty jesteś Syn Boga żywego”.

Wyznanie Piotra jest z poziomu serca, to nie odpowiedź na intelektualną grę czy zagadkę, ale egzystencjalny i zaangażowany fakt. Wszystko złożyłem w Tobie, całą ufność, całe życie składałem w Twoje ręce. Zbaw mnie. Powierza się Jezusowi, dając taką odpowiedź, jest to wybór życia.

Cezarea Filipowa ze swoją wielością dróg i możliwości w przedziwny sposób zawładnęła dzisiaj naszą wyobraźnią.

Można więc spokojnie i z pewnego dystansu patrzeć na ślady po Bogu, podziwiać kulturę religijną, zwiedzać wnętrza kościołów, ale można też dać coś osobistego: odpowiedź intymną i własną, a przede wszystkim wiążącą.

Tekst za miesi?cznikiem W drodze.